

Så spørger hr. Jens Rohde: Skal det offentlige forbrug så stige lige så meget og mere end det, vi havde forventet tidligere? Nej, det håber jeg sandelig ikke. Det, regeringen lægger op til, er sådan set, at vi skal være endnu strammere, end vi har været.

Jeg kan håbe på, at der vil være nogle, der vil bidrage til det i Folketinget. Der er ikke megen hjælp at hente fra hr. Jens Rohdes parti, for dér plejer der at være ganske god gang i de grønne knapper, når der stemmes for udgifter, også selv om man ikke har finansieret dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1497

5) Til justitsministeren af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Finder ministeren det acceptabelt, at de nye regler om afhøring af sexmisbrugte børn har betydet, at sager må opgives, fordi den mistænkte kan overvære afhøringen i et lokale ved siden af?«

Eva Kjer Hansen (V):

Før jul fik vi Rigsadvokatens rapport om de hidtidige erfaringer med de nye regler, og rapporten viser, at i 6 ud af 18 situationer, hvor barnet har fået at vide, at den sigtede var til stede, var der problemer: To i form af, at barnet var nervøst i begyndelsen af afhøringen, to, hvor barnet ikke ville udtale sig i begyndelsen, og to, hvor barnet slet ikke ville udtale sig.

Jeg har nu gennem spørgsmål fået afdækket, at i de sidstnævnte to sager har man helt måttet droppe sagerne, fordi man ikke kunne komme videre. Det er dét, der får mig til at spørge ministeren, om ministeren finder det acceptabelt, at konsekvenserne af de nye regler altså er, at man simpelt hen må droppe sager, hvor børn har været udsat for seksuelle overgreb.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er rigtigt, som spørgeren var inde på, at jeg udførligt har redegjort for spørgsmålet i skriftlig form i svaret på S 975, og som det heraf fremgår, har der, som spørgeren også her gengiver, været to tilfælde, hvor barnet ikke kunne medvirke i videooptagelsen.

Det er ikke ensbetydende med, at det er de nye retningslinjer, som er udsendt af Rigsadvokaten, der har givet anledning til det.

Som det fremgår af min besvarelse, så forholdt det sig i det ene tilfælde sådan, at barnet heller ikke ved tidligere lejligheder ville give besvarelser til politiet og anklagemyndigheden i forbindelse med afhøring hos politiet.

Det var altså, om jeg så må sige, ikke oplysninger om tilstedeværelsen af den sigtede i monitorrummet, der gjorde, at barnet ikke ville udtale sig. Det gjorde sig også gældende ved en tidligere lejlighed.

Det andet tilfælde har jeg gengivet i min skriftlige besvarelse. Her var der tale om en fejl. Barnet fik simpelt hen at vide ved en fejl, at den sigtede sad i monitorrummet, og derefter ønskede barnet ikke at afgive forklaring til politiet.

Så det er altså ikke de nye retningslinjer fra Rigsadvokaten, der er årsag til, at de to konkrete sager ikke kunne føre til, at der blev rejst tiltale.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan altså forstå på ministerens svar, at ministeren finder det acceptabelt, finder, at det ikke er noget problem, at de sager er droppet, og faktisk mener, at de sager var blevet droppet under alle omstændigheder.

Det er, synes jeg, nogle interessante meldinger at få fra ministeren.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad ministeren mener, vi har vundet ved at få de nye regler i forhold til det, der ellers har været praksis gennem 13-14 år, hvor man foretog afhøringerne, men hvor den sigtede efterfølgende kunne se afhøringerne på video og derefter kunne kommentere dem.

Hvad er det præcist, vi har vundet ved at få de nye regler indført?

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil takke for ministerens svar og spørge, om ministeren ikke er enig i, at hvis de nye regler medfører, at der er børn, der ikke vil udtale sig, eller i hvert fald i første omgang ikke vil turde udtale sig og senere måske godt vil, så er det en eller to eller tre eller fire sager for meget, uanset hvor mange sager der er tale om.

Er det ikke rigtigt, at det er et problem, hvis der er børn, der ikke vil udtale sig på grund af, at der er lavet nye regler, fordi den sigtede så via de nye regler kan overheøre, hvad der bliver sagt?

Der er nedsat den her arbejdsgruppe, som skal følge op på de initiativer, der er i den netop afgivne rapport, og dér vil jeg godt høre justitsministeren, om det er fornuftigt, at vi nu igen